

Zpráva z natáčení filmu

Na počátku jsem byla okouzlená předobrazem našeho filmu, dokumentem o tanečním představení Rhythm is it! na Stravinského Svěcení jara, které iniciovala Berlínská filharmonie s dirigentem Simonem Rattlem. Poté už jsem nemohla odolat namlouvání inspirativního muže, skladatele Aleše Březiny, který mě pro film získal. Když jsem se při natáčení důvěrně seznámila s osobností choreografky Evy Blažíčkové, věděla jsem, že nezůstává nic dlužna charismatickému kolegovi berlínského představení Roystonovi Meldoomovi.

Pozorovat s kamerou děti, které se potýkají s několika neznámými - tanečním pohybem, vážnou hudbou, ale i kázní je pro dokumentaristu posvícením. Když jsem s dětmi začala mluvit, s potěšením jsem zjistila, že se navzdory dosud nepoznané námaze drží příležitosti účastnit se tohoto uměleckého svátku. Možná je přemluvilo setkání s úsilím, kterého je třeba k dosažení cíle. Možná je přemohla zvědavost na výsledek, ke kterému přispějí, spoluúčast na slavnostním představení tváří v tvář publiku. Možná je pro ně, pro kluky i holky neodolatelným pokušením vzácná příležitost navzájem se dotýkat. Byla jsem dojatá, když jsem byla svědkem chvíle, kdy se předháněli, kdo z nich pojedje s filmovým štábem na výlet do Poličky. Určitě by se rádi ulili ze školy, ale myslím si, že světnička na věži, jedinečné místo narození skladatele je pro ně nejpřitažlivější charakteristikou Bohuslava Martinů. Můj respekt si zasluhují ředitelky, ředitelé a učitelky základních škol, kteří se pro projekt nadchli a velkoryse poskytli dětem čas a prostor k práci. Tu s nimi od obtížných počátků prožívali asistent a asistentky jejich vážené pedagožky Evy Blažíčkové.

Jsem nadšená, že umělecký tým tvoří krom osobité choreografky Pražská komorní filharmonie s dirigentem Jakubem Hrušou, skvělý sbor Bambini di Praga, a dva muži v pozadí zasvěcené scény, architekt Ivan Adam a kouzelník světél Jan Beneš. Inspirátory tohoto jedinečného nápadu byly dvě osobnosti. Neúnavná organizátorka Lenka Dohnalová z Institutu umění, a patron projektu Aleš Březina, ředitel Institutu Bohuslava Martinů.

Jsem přesvědčená, že tato událost je prvním krokem k uskutečnění vize Evy Blažíčkové, aby se taneční výchova stala výchovnou disciplínou na úrovni celého českého školství. V tanci totiž vzkvétá tělo i duše v symbióze a tvaruje ušlechtilějšího člověka.

V nervozitě se těším na toto velkolepé představení, první tohoto druhu v českých zemích a věřím v jeho smysl.

Olga Sommerová